

[Svend Auken]

Jeg vil sige i al fredsommelighed til arbejdsministeren: der er jo forskel på, om man ulejlig sig med at tale med arbejdsmarkedets parter, og på, om man uden forudgående samtaler griber ind og forringer overenskomstmæssige vilkår. Det eneste, vi har bedt ministeren om, er, at ministeren i al sin travlhed i overensstemmelse med sin egen tilkendegivelse havde rejst spørgsmålet i en dialog med arbejdsmarkedets parter, bare havde taget én forhandling, bare ét lille møde og diskuteret dette igennem, men det har der altså ikke været tid til.

Og så med hensyn til tal: om så folkettingen ventede i 100 år, om vi så ventede i 200 år, ville det aldrig kunne konstateres, hvor meget den faktiske besparelse er. Sandheden er, at ministeren kan sige, hvor meget der forsvinder på den ene konto, men ministeren kan ikke sige, hvor meget udgifterne vokser tilsvarende på den anden konto, for den konto eksisterer ikke. Ministeren har end ikke taget skridt til at oprette den konto, og derfor har man slet ikke noget tal, man kan sammenligne med, og derfor er det ikke nogen rimelig argumentation – undskyld, at jeg siger det.

Denne sag har været forkludret lige fra starten. Det har været kludder, kludder, kludder hele vejen igennem. Men det skal ikke afholde mig fra at gentage her ved tredje behandling det, jeg sagde ved første behandling, at hvis regeringen en dag har lyst til at få løst det reelle problem, så er socialdemokratiet at få i tale, sådan at det, der faktisk er misbrug af vejrligsreglerne, kan blive standset, og sådan at produktionen kan komme til at bære sin del af byrden. Det problem er vi parate til at medvirke til at løse, og så kommer der mange flere penge ind i besparelse end de 5–10–15–20 mill. kr., hvad ved jeg, man kan spare ved de nuværende branduretfærdige regler.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Arbejdsministeren svarede mig ikke på mit spørgsmål. Jeg bad arbejdsministeren korrigere den bemærkning, hun kom med om nogle af de partier, der stod bag lovgivningen i oktober måned 1982. Jeg mener, at der er ét parti, der ikke står ved den lovgivning i oktober måned, og det er fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Lawaetz (FP):

Arbejdsministeren var inde på logik. Der vil jeg godt sige, at hvis der var logik i alt, hvad vi foretog os politisk herinde, så var det jo ikke nogen sag.

Arbejdsministeren eller andre er jo ikke kommet med nogen ændringsforslag; der foreligger intet som helst, hvor der er diskuteret for eller imod, og i dag er det altså blevet sådan.

Jeg vil slutte med at trøste arbejdsministeren og regeringen: det gør ikke noget, om vi får lidt flere tilfredse mennesker her i landet, og der er måske nogle, der bliver glade i dag. Det synes jeg vi kan glæde os lidt over i fællesskab.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Ja, jeg har lovet mig selv og fru Lone Dybkjær, at denne gang skulle fru Lone Dybkjær ikke blive glemt. Jeg vil gerne bekræfte, at det ikke er fru Lone Dybkjærs parti, der er, om jeg så må sige, sprunget fra vejrligsreglerne, hvis det er den bekræftelse, fru Lone Dybkjær har brug for.

Jeg vil gerne sige én ting til hr. Svend Auken. Hr. Svend Auken tager ganske fejl, når han påstår, at jeg ikke har haft tid til at tale med arbejdsmarkedets parter om denne sag. Det ville jeg selvfølgelig have haft, hvis jeg havde ønsket det, men det var min faste overbevisning, at efter de lovindgreb, der fandt sted i folketinget i oktober måned 1982, måtte resten af overenskomstforhandlingerne overlades til arbejdsmarkedets parter. Jeg troede rent faktisk, at jeg ville i hvert fald have socialdemokratiet med i det principielle synspunkt, at det må overlades til arbejdsmarkedets parter selv, og derfor kan jeg ikke rigtig forstå, at hr. Svend Auken pludselig mener, at man skal gribe ind i overenskomsterne. Men det er selvfølgelig noget, man vil lægge mærke til fra fagbevægelsens side, hvis det er socialdemokratiets nye linje.

Jeg ved ikke rigtig, hvad jeg skal sige til hr. Lawaetz, som siger, at alt ville se anderledes ud, hvis vores folketingsarbejde var baseret på logisk tankegang. Ja, gid det var så vel!

Så siger hr. Lawaetz: ja men regeringen er ikke kommet med ændringsforslag. Nej, det er regeringen ikke kommet med, fordi rege-